

let om friheden til at installere et køkken; det køkken, som man gerne vil have. At kunne opstille en skillevæg eller hive en skillevæg ned igen, alt efter hvad det er, man gerne vil have. Hvad er det for ting, som fru Carina Christensen er så bange for vil ske ved at give friheden; den frihed, som man i dag har som ejer? Hvad kan der ske ved, at man dropper forskelsbehandlingen og sørger for, at uanset om folk er lejere eller ejere, så skal de behandles på samme måde og have den samme frihed?

Hvad er det, fru Carina Christensen er så bange for?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Carina Christensen, og derefter tyder meget på, at vi kommer videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at jeg da er glad for at konstatere, at vi åbenbart ikke ligger så langt fra hinanden med hensyn til råderetten, som jeg troede. For som jeg havde forstået det, man mente med en fuldstændig fri råderet, så betød det, at der ingen øvre grænse gælder for godtgørelse for forbedringer, og at der naturligvis heller ikke er noget bundfradrag eller minimumsbeløb, og at der heller ikke er nogen fast afskrivningsperiode. Sådan definerer BL fri råderet. Men jeg kan forstå, at det ikke er sådan, Socialdemokratiet definerer fri råderet. Socialdemokraterne ønsker også, at der skal være nogle beløbsgrænser og en vis periode og visse grænser.

Så lad os tage debatten til efteråret, når udvalget kommer med nogle forslag og vi kommer med vores forslag. Så synes jeg, vi skal mødes. Jeg tror ikke, at det vil være så vanskeligt.

Hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige mange tak for invitationen til at komme ud og besøge hans lejligheder og skillevægge. Jeg har nu været i rigtig mange, og jeg har også selv som studerende boet i sådanne lejligheder, så jeg kender udmærket godt det her. Om man skal have mulighed for at rive en væg ned, det er altså ikke noget, jeg vil hænge mig fast på og sige, at det må man ikke. Det kan vi også godt snakke om til efteråret.

Sagt til hr. Morten Homann: Jamen om det handler om et køkken eller noget andet, så lad os tage debatten til efteråret, hvor vi sætter grænserne. Vi vil ikke være med til at give fuldstændig fri råderet.

Og hvorfor er jeg bange for det? Det har jeg været inde på før. Det er prisen. Hvem skal betale for de her forbedringer, hvis man lige pludselig smutter fra dem? Er det boligselskaberne, og lægger de den bare oven på huslejen? Og vil vi stadig væk være i stand til at opretholde nogle gode boliger i den almene sektor, som almindelige mennesker med en almindelig husstandsindkomst har råd til at bo i?

Det er der, min bekymring ligger, men jeg vil sige, at hvis man også vil være med til at sikre disse ting, så kan vi jo nå langt.

Kl. 13.45

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Vi når langt omkring i den her debat. Jeg vil tage mig den frihed at tage udgangspunkt i det spørgsmål, som er stillet i forespørgslen. For det bygger jo på den problemstilling, at nok er der indgået boligforlig, og nok er der som en del af det boligforlig sket en nedsættelse af grundkapitalen, eller rettere forud for det. Men det, der jo i virkeligheden er historien bag, er, at det bl.a. på grund af pres fra venstrefløjen allerede under den forrige regering blev besluttet, at man ville nedsætte grundkapitalen, og det ser vi – håber vi – resultatet af i dag. Vi er selvfølgelig meget begejstrede for, at det faktisk lykkedes at få sat ekstra gang i det almene byggeri på trods af de krumspring, man har gjort for at lægge en dæmper på det igen.

Men efter det er sket, er hele debatten om det, man kunne kalde indholdet af den almene sektor, gået i stå. Spørgsmålet netop om modernisering; spørgsmålet om råderet; spørgsmålet om, hvordan man løser de boligsociale opgaver; den debat er gået fuldstændig i stå. Man kunne jo få den mistanke, at det skyldes, at man fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis side er fuldstændig blottet for visioner med hensyn til, hvad der skal ske for folk i den almene sektor, og hvordan man kan få forbedret deres livsvilkår.

Man kunne også få den tanke, at det altovervejende omdrejningspunkt for regeringens politik er spørgsmålet om salg af almene boliger. Det står ikke på dagsordenen i dag, men jeg vil sige, at det at have hørt både ministerens besvarelse og regeringspartierne ordførere kun har bestyret mig i, at det, der er det altafgørende omdrej-